

# FATİH PORTAKAL

## AKLIMLA DALGA GEÇME

Önce aklıyla değil, önce  
duyularla hareket ederiz.  
Aklıyla hareket ederiz, sonra  
tepele gelir, a-grapı gelir.

Önce aklıyla değil, önce  
duyularla hareket ederiz.  
Aklıyla hareket ederiz, sonra  
tepele gelir, a-grapı gelir.



FATİH PORTAKAL  
AKLIMLA DALGA  
GEÇME

aklimladalgagecme@gmail.com  
twitter/@sorgulayankitap (Aklımla Dalga Gecme)  
instagram/fatihportakal35

© 2016, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Kasım 2016, İstanbul  
Bu kitabın 1. baskısı 50000 adet yapılmıştır.

Editör: Sırma Köksal

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Serkan Işık

Kapak baskı: Azra Matbaası  
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2  
Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul  
Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit  
Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/25-26  
Topkapı-İstanbul  
Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-3352-9

CAN SANAT YAYINLARI  
YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.  
Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul  
Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33  
canyayinlari.com/9789750733529  
yayinevi@canyayinlari.com  
Sertifika No: 31730

FATİH PORTAKAL  
AKLIMLA DALGA  
GEÇME

TANIKLIK

♥can



FATİH PORTAKAL, 2 Şubat 1968'de, Aydın'ın Nazilli ilçesinde, rahmetli anneannesinin evinde, bir cuma günü doğdu. İzmir Atatürk Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Üniversitesi İngilizce İşletme Fakültesi'nden mezun oldu. 1993-1996 yılları arasında Avustralya'nın Sydney kentinde çalıştı ve yaşadı. 1996'da, İzmir'de, Star TV'de muhabir olarak mesleğe adım attı. *Batı Yakası* adındaki programı hazırlayan ekibin içinde yer aldı. Kısa süre İzmir Doğan Haber Ajansı'nda çalıştıktan sonra, 2006 yılı Ağustos ayında İstanbul'a taşındı. *Kanal D Haber* ekibi içinde yer aldı. CNN Türk için, *Seçim Çadırı* ve *Sokak TV* programlarını, Türkiye'yi dolaşarak halkın içinde yaptı. Bunları yaparken, Best FM'in önemli klasiklerinden *Konuşan Türkiye* adlı radyo programını hazırlayıp sundu. 2010 yılında haber merkezinden ayrılarak, Kanal D'de *Ne yapmalı?* programının sunucusu oldu. Tekrar muhabirliğe dönmedi. Tercihini bu kez haber programından yana kullandı. 2010 yılı yazından itibaren Fox TV'de, *Fatih Portakal'la Çalar Saat* programını yapmaya başladı. Aynı kanalda *Fatih Portakal ile Türkiye'nin Trendleri* haber aktüalite programını yaptı. 2013'te, Fox TV'de kendi adını vererek ana haber sunmaya başladı. Halen işine devam ediyor. Geleneksel ana haberi, sosyal medya ile kaynaştırıp dinamik, konuşan ve konuşturan bir bülten haline getirdi. Bu tarz habercilik bazı üniversitelerde akademisyenler tarafından tez konusu olarak yazıldı. Bir vakıf üniversitesinde, iki akademik yıl gazetecilik ve habercilik dersi verdi. Yaşamakta olan gerçek öykülerin anlatıldığı ilk kitabı 'ses'SİZ, 2012 baharında Postiga Yayınevi'nden çıktı. Armağan Portakal ile evli. Çocuksuz bir aileye sahip.





## İçindekiler

Aklımla Dalga Geçme! .....	19
#nedensonuç .....	22
#yalandünya .....	29
#neistendi .....	44
#özgürce .....	59
#zorgünler .....	65
#sonolsun .....	69
#merakediyorum .....	74
#birsabah .....	81
#yarınadair .....	87
#sonuçortada .....	91
#istiyorum .....	97
#vedazamanı .....	108
#hoppalaa .....	111
#hergeçengün .....	123
#kuşatmaaltında .....	136
#sonviraj .....	152
#kimkazandı .....	159
#vicdanen .....	167
#kördüğüm .....	180
#ölüyoruz .....	191
#insanlıkadına .....	205

#baskınvar .....	209
#gidişatnereye .....	219
#yenidönem .....	234
#reste-rest .....	246
#çıkışyolu .....	259
#mutluluğuarıyorum .....	271
#günleringetirdiği .....	288
#çanlarçalıyor .....	310
#uğurlarola .....	335
#dikdur .....	345
#gerçekdarbe .....	367

Teşekkürler “akıl notlarım” bu eserin temeli olduğunuz için...  
Teşekkürler “Google” dünyayı içinde barındırdığın, gerçekleri sakladığın ve aklımla dalga geçirmedüğün için...  
Teşekkürler Necdet Yıldırım desteğün için...  
Teşekkürler Sırma Köksal ve Can Yayınları, beni okurla buluşturduğunuz için...  
Ve,  
Teşekkürler arkadaş, sana ulaşmama izin verdiğün için...

Fatih Portakal

















## Aklımla Dalga Geçme!

“Bu kitabı neden yazdın?” diye soranlara cevabımdır: tarihe, bugünlerin notunu düşmek için.

Yarınlar, bugünlerden fazla konuşulacak. Çünkü bugün konuşulanlar her gün yaşananların sonuçları, yarın da böyle olacak. Gelecekte bugünler nasıl yazılacak? Bugünle, geleceğin karşılaştırılması nasıl olacak? “Yarın” denilen o günlerde cesur duruşlar mı sergilenecek, yoksa pişmanlıklar mı dile getirilecek? Sorular çoğaltabilir.

Diyorum ki, “Önemli olan içinde bulunduğumuz günlerin getirdiklerini unutmamak ve unutturmamak. Çünkü ‘Yarın, nasıl bir gün olacak?’ sorusunun yanıtı unutmaktan geçiyor.” Meselem; yıllardır aldığım akıl notlarımı unutmamak için kullanmak, bu kitapla da sizlere hatırlatmak!

400 yıl evvel, “Bilgi tek başına bir güç,” demiş İngiliz düşünür Francis Bacon. Evet, katılıyorum. Ama aynı zamanda, “Bilgi için bencil olunmamalı, bilginin paylaşılması gerekli,” diye düşünüyorum. Elinizde tuttuğunuz kitap gerçek bir başucu kitabı niteliğinde. “Başucu kitabı ne demek?” diye soruyorsanız, “Hatırlamak için dönülüp bakılan arşivsel çalışma,” diyebilirim kısaca.

\* \* \*

Türkiye’yi, hem içeride olup bitenlerle hem etrafında

yaşananlarla belli bir dönem aralığında okuyacaksınız. Araştırma sonuçlarını ve bilgileri aktaracağım. Geçmişte yaşanan olaylara değineceğim. Ayrı bir kitap konusu olabilecek bazı hadiseleri anımsatarak geçeceğim. Kahramanların, kendi cümlelerinden yaptığım alıntılarını noktasına, virgülüne dokunmadan yazacağım. Anımsatmalarda, bilinen ve tanınan şahsiyetlerin bazen “u” harfi şeklinde keskin dönüşlerine tanıklık edilecek. Puslu havada kurtlar belirecek. İçlerindeki kötülükleri saçacaklar etrafa. Bu kitapta yeri geldiğinde cecurca konuşup sözünü esirgmeden kendi yolunda gitmeye çalışanları da bulacaksınız.

Anlattığım dönem çok gerilere uzanmıyor. Basitçe anlatımla seyrek olarak 2013, hafif yoğunlukta 2014, orta derecede 2015 ve ağırlıklı olarak 2016. Ancak şu da önemli: Bu kitap burada bitmiyor. Ben, yazmayı bitirdiğimde, siz, okumaya başlayıp son cümleye geldiğinizde yaşadıklarımız hâlâ devam ediyor olacak. *Aklımla Dalga Geçme*, bir son değil. Sürekliliği hiç bitmeyecek bir kitap serisi aslında...

\* \* \*

Unutmadım!

15 Temmuz 2016'daki kanlı Cuma gecesini ve sonrasında yaşananları unutmadım. Cuntanın girişimini ayrı bir bölüm olarak anlattığım gibi, aynı zamanda geçmişi hatırlattığım bölümlerde hadiseye veya ismi geçen bazı bildik şahsiyetlere atıflarda bulundum. Önceki yıllarda el üstünde tutulan kimi simaların 15 Temmuz sonrası pişmanlık içeren sözleriyle birlikte hallerini, acı çektirilip mağdur edilen kimilerinin ise intikam duygusundan uzak duruşlarını anımsattım. Geçmişi yazarken bugünü de hatırlatarak yaptığım anlatım, ülkenin uçurumun kenarına nasıl geldiğini veya getirildiğini gözler önüne seriyor. Satırları tüketirken bunu net bir şekilde anlayacaksınız.

Gelelim yorum kısmına. “Burada da yorum yapıyor musun?” diyenler olabilir. Ben yazdıklarına, “Yorum değil, kıy-

metli düşüncelerim,” diyorum. Nedeni açık! Romalı devlet adamı Marcus Tullius Cicero iki bin küsur yıl geçmişten diyor ki, “Sorgulamanın olduğu yerde özgürlük vardır!” Paylaştığım düşünceler, şüphelerimin ve sorgulamalarımın birer çıkarımı. Şüphelendikçe zihnimi taze tuttuğumu, sorguladıkça özgür olduğumu hissediyorum. Bu eyleme “zihin jimnastiği” diyorum. Umarım bir gün, bu özelliğim körelmez. Kimsecikler “aklımla dalga geçmez”!

Anlattığım dönemin içerisindeki gerçeklikler ve düşüncelerimin harmanlanması kolay olmadı. Paragraflar ve bölümler arasında kopukluğun yaşanmaması, anlam bozukluklarının olmaması ve okurların dikkatinin dağılmaması için özellikle gayret sarf ettim. Öykü havasına büründürerek anlatımda akıcılığı sağlamaya çalıştım. Bir şeye daha önem verdim: düşüncelerimin yaşanan gerçekliklerin önüne geçmemesi!

Bu kitapla, zamanın kaçınılmaz sonucu olan sıfırlanan zihinleri yeniden harekete geçireceğim. Hatırladıkça zaman zaman kendinizle konuşup o anlarda alaycı bir tebessümü yüzünüze kondurarak, “Aklımla dalga geçiyorlar,” diyeceksiniz. Fakat yeri geldiğinde, kızan bir insanın ses tonuna sahip olup haykıracaksınız: “Aklımla dalga geçme!”

\* \* \*

*Aklımla Dalga Geçme* iki cümleyle şöyle özetlenebilir: Anlatılan gerçeklikler ana yemek, tadını biraz daha etkili kıllansa düşünceler. Paylaşımların içinde ise akıl ve vicdan iradesini başkalarına teslim etmemiş sorgulayan bir özgürlük var.

11 Şubat 2016, Perşembe

## #nedensonuç

#her nedenin ilerisinde bir sonuç var.  
Her sonucun arkasında bir neden.  
Hiçbir şey #nedensonuç'suz olmuyor.

Her olayın bir nedeni var. Ardından sonucu yaşanıyor. “Genellemeler hataya gebe,” olsa da diyeceğim: Türkiye’de hep sonuçlar konuşuluyor.

Nedeni konuşmak, o anda aklımıza gelmiyor olabilir. Gel-se bile yaşanan an daha önemli oluveriyor. Bugün, yaşadığımız her sonuç, geçmişteki bir nedenle ilintili. Yarın ortaya çıkacak sonuçların da temeli bugünün nedenlerinde olacak. Peki, neden ve sonuca dayalı olarak, “Ülkenin öncelikli sorunları nelerdir?” diye bir soru sorsam... Cevapları aşağı yukarı duyar gibiyim.

\* \* \*

Biten bir çözüm süreci; PKK terörü: “Her şey güzel olacak. Barış yakın, kardeşliği tesis ediyoruz!” diyerek büyük laflar edenlerin bir zaman sonra, “Son terörist öldürülünceye kadar mücadele sürecek!” diyerek yine büyük konuşup ağız değiştirmeleri.

Samimiyetsizdiler! Bedeli ağır oldu ve oluyor. PKK te-

rörünün yeniden başlaması, çatışmanın ötesine geçilip gerçek bir savaşın yaşanması, teröristle mücadelenin kırsal yeri ne, şehirlerin sokaklarında sürmesi, şehit haberlerinin gelmesi, kentlerin güvensizliği, yönetenlerin açıklamaları... Eski yöntemlerle, hâlâ yeni sonuçlar elde edeceklerini düşünenlerin tarifsiz beklentileri.

Hindistan Bağımsızlık Hareketi'nin lideri Mahatma Gandi, "Barışa giden yol yoktur. Barışın kendisi bir yoldur," diyor. Bu derin felsefe taraflarca kabul edilmediği sürece ne Anadolu ne Ortadoğu coğrafyası huzura kavuşur. Barışın kendi yolunda cesaretli olmak gerekiyor!

\* \* \*

Ölüm ve acı bataklığına dönüşen ülke; Suriye: Dönemin cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Şam'ı ziyaret ettiğinde tarih 2009 Mayıs'ıydı. Türk ve Suriyeli bakanların bir araya gelip umut dağıttıkları günlerdi. Dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, "İki halkın birbirini özlediği hepimizce malumdur!" diyordu. O dönemde, "Başbakan ne diyordu?" dersiniz, Recep Tayyip Erdoğan, Beşar Esad'a, "Saygıdeğer kardeşim!" diye seslenip, "Suriye ikinci evimizdir," diyerek konuşmasını sürdürüyordu.

Samimiyetsizdiler! Güneydeki komşunun sınırları içinde yaşanan olaylar kardeşlik havasını bitirdi. "Kardeş" diye anılanlara, bu defa "düşman taraf" denmeye başlandı. Düşünce değiştiren dönemin başbakanı, "Şam'a gidecek, oradaki kardeşlerimizle muhabbetle kucaklaşacağız. Emevi Camii'nde namazımızı da kılacağız," diyordu takvim 2012 yılının Eylül ayını gösterdiğinde.

Esad'a artık, "Esed" diye seslenilen sürece girilmişti. IŞİD belasının ortaya çıkması, yalnızca kök saldıği ülkeyi değil, Türkiye'yi ve dünyayı tehdit etmesi, ülkelerinden kaçan göçmenlerin içler acısı hali, Suriye'de güç bulunduran Rusya ve ABD'yle ilişkiler, bugün ismini bildiğimiz ve yarın fazlaca duyacağımız PYD; Esad rejimiyle bozulan kardeşlik ilişkile-

rinin sonuçlarıydı. Suriye politikasında stratejik derinliğin, sığığa yelken açıp karaya oturduğu dönemler yaşanıyordu.

2016 yılı Ağustos'unun Çarşamba'ya denk gelen 17. gününde, AKP kabinesinin önemli ismi Numan Kurtulmuş'tan tarihi itiraf gelecekti: "Suriye'de geçerli bir politika ortaya koyamadık. Başımıza gelen birçok şey Suriye'deki durum ve Suriye politikasının bir sonucu olmuştur. Keşke zamanında geçerli bir barış perspektifi geliştirilebilseydi!"

\* \* \*

İki tarafın yol ayrımı; AKP ve Gülen Cemaati: "Hasret bitsin dönün, artık," denilen zamanlar. Devletin en üst yerlerinde ayrıcalıklı konumlandırılmalar; methiyeler, güzellemeler... Bitmeyen kardeşlik söylemleri. Atabeyler soruşturmasında, Ergenekon, Balyoz, Poyrazköy ve askerî casusluk iddialarında, "Bu davaların avukatıyım," diyen muhalefete, "Ben de savcısıyım," sözleriyle yapılan çıkış. Ve kendinden emin bir şekilde, "Her şey hukuka uygun, yargı sürecinin sonucu beklenmeli!" şeklindeki seslenişler.

Samimiyetsizdiler! Görüldü ki AKP ile Gülen Cemaati arasındaki ilişki sözde kardeşlikmiş! Tarafların kavgası evvela gözdağı veren sözlerle başladı. Karşılıklı eylem ve operasyonlarla güç savaşı haline dönüştü. Sonradan işin içine milletin parasıyla alınan, ateş salan koca koca metaller girdi. O silahlar yurttaşlara karşı çevrildi ve kullanıldı. Ülkede darbe girişimi yaşandı. Geçmişin sözde kardeşi bu kez fail olarak ilan edilecekti.

İntikam hesaplarının yapılması, geçmişteki davaların "kumpas" denilerek düşürülmesi. Özür dilenmese de, "Kandırıldık," sözüyle tarihi itirafta bulunulması. "Ne istediniz de vermedik!" söyleminden, "Bu oyunu bozup inlerine gireceğiz," tehdidine geçilmesi, bunun defalarca dile getirilmesi, öyle ki, söylenen sözlerin talimat olarak algılanması. Bu algının, vakit kaybedilmeksizin yerine getirilmesi, kurunun yanında yaşın kavrulup gitmesi. Geçmişte, güçlü iktidarla ken-



dinden görmedikleri bir kesime bilerek kötülük edenlerin, bugün daha güçlü, neredeyse parti-devlet iktidarına dönüşen kardeşleri tarafından zulüm görmesi. Sözde kardeşe, “FETÖ” denilmesi, bozguncu ilan edilip milli güvenliği ilgilendiren “Kırmızı Kitap”ta dahi yer verilmesi.

\* \* \*

Yeni yönetsel sistem isteği; başkanlık: parlamenter sistem içinde filizlenip kök salan bir parti; Recep Tayyip Erdoğan sahipliğindeki Adalet ve Kalkınma Partisi. Öyle ki; “AKP eşittir RTE, RTE eşittir AKP” düşüncesinin sloganlaştığı zaman dilimi. Bu siyasi yapının, devletleşiyor izlenimini veren adımlar atması. Ardından kimilerinin yönelttiği, “Başkanlık istemi, acaba ulaşmak istedikleri son hedef miydi?” sorusunun cevapsızlık hali!

“Peki ya sonrasında başka istemler olacak mı?” sorusunun yine bilinmeyen yanıtının verdiği rahatsızlık.

Burada da samimiyetsizdiler! Yıllardır, “yeni Türkiye” dedikleri sistemin yolundan gidilmekteydi. “Kendim için istemiyorum, şaha kalkmak için başkanlık şart,” şeklinde açıklamalar yapıyordu. Anayasanın ve yasaların çiğnendiği günlerden geçiliyordu.

Yakınlan ve her ortamda eleştirilen darbenin sivil şekli bizzat dönemin cumhurbaşkanı tarafından gerçekleştirilecekti. O zamanın başbakanı, cumhurbaşkanı tarafından dost-modern bir darbeyle koltuğundan edilecekti. Birileri de aynı cumhurbaşkanına ve mevcut yönetime, filmleri aratmayacak görüntülerle kanlı bir darbe girişiminde bulunacaktı. Türkiye, ne yazık ki ileri demokrasiden darbeler demokrasisine dönüşecekti! Olağanüstü günlerden geçilirken, OHAL’e alıştırılmak zorunda bırakılacaktık.

\* \* \*

Siyasetin açmazı; sınırlı ve sorunlu muhalefet: Son 14

yıldır her seçime umutla girip, umutsuzlukla ayrılıp seçmenlerini üzen partiler.

Bir soru: “Ülkede iktidar sorunu mu var, yoksa muhalefet sorunu mu?” Kanımca sorun, iktidar partisinin karşısında yer alan muhalefet partilerinde.

Samimiyetsizdiler! Güven vermiyorlardı. Seçmenin benliğinde, ne ekonomik vaatler karşılık buluyor ne “Türkiye partisiyiz” slogan ve söylemleri inandırıcı geliyordu.

Tek adamlığa gidebilecek tehlikeli siyasi olasılık içinde ülkenin yaşadığı bu kadar soruna rağmen alternatif oluşturuyorlardı. Muhalefet liderlerinin seçim kazandıkları tek yer, kendi partilerinin kongre veya kurultayları oluyordu. Defalarca şunu sormuşumdur: Muhalefet partilerinden biri iktidar olsa nasıl bir yönetim sergilerdi? Aynı parti yıllardır iktidarda olduğu için cevabını veremiyorum bile...

\* \* \*

Baskı altındaki meslek; gazetecilik: Mesleğe, 1996 yılı Kasım’ında başladım. Haberciliğimin altı yılı başka partilerin iktidarında geçti. Kalan yılları AKP iktidarı döneminde tükettim. Gazetecilik zor bir meslek, doğru yapabilmekse daha zor.

İktidarlar, güçlenmek istedikleri ve güçlü oldukları dönemlerde basını kontrol etmek istemişlerdir. Ülkede, yandaş veya rejim medyası yakıştırmaları yine iktidarlar eliyle oluşturulmuştur.

İş dünyası da böyle. Türkiye’nin bağımsız bir basına kavuşmamasının yegâne nedeni; geçmişte, bugün ve yarın da varlığını sürdüreceği olan iktidarlarla arasına mesafe koyamayan bazı patronlardır!

Samimiyetsizdiler! Patronlar, bir taraftan medya işlerini sürdürürken, bir taraftan diğer sektörlerdeki faaliyetlerini yürütmeye çalışıyorlardı. Ancak iktidarlarla yönetsel haberlerden dolayı kesinlikle karşı karşıya gelmek istemezlerdi! Atanmış adamları vasıtasıyla gölgeleri yayın masalarının üzerinden çoğu zaman eksik olmazdı.



**Bu kitapla, zamanın zihinlerinizden ister istemez sildiklerini size yeniden hatırlatacağım.**

Hatırladıklarınız zaman zaman sizi gülümsetecek, zaman zaman da öfkelenip “aklımla dalga geçme” diyeceksiniz.

Fatih Portakal'ın habercilik mesleğini sürdürürken tuttuğu bu notları okudukça ne kadar yoğun ve kalabalık bir gündemin içinden geçmekte olduğumuzu ve bunun doğal sonucu olarak da ne kadar çok şeyi unuttuğumuzu fark edeceksiniz. Unutmuş olduklarınızı hatırladıklarınıza eklediğinizde büyük resimde neler değişecek? Karar sizin...

